

Kto ty jesteś?

POLAK MAŁY

Miesięcznik dla dzieci

nr 6-7 (68-69)

czerwiec-lipiec 2026

Drodzy!

Nie wiemy, w którym momencie trafi do Was ten numer, ale wiedźcie, że myśłami i sercem jesteśmy z kaźdym i kaźdą z Was. Czas y są trudne i niespokojne. Na pewno przeżywacie dużo trudnych emocji. Wierzymy, że macie wsparcie w waszych rodzi-
cach i macie z kim porozmawiać o swoich przemyśłeniach i obawach. Mamy nadzieję,
że ten numer pozwoli Wam miło spędzić czas i oderwać się od bieżących wydarzeń.

Redakcja Kuriera Galicyjskiego

Pan Czerwiec

Pan Czerwiec wczesnie się budzi
I dzień ma najdluższy w roku.
Pan Czerwiec bardzo się trudi
Od świtu, aż do zmroku.
Musi zadbać o groszki i róże,
W jego rękach wszystko rozkwita,
Wszystko pędem pnie się ku górze,
By więcej światła schwytać.
W kaźdym gnieździe kwilą piskłeta,
W słońcu miga tysiąc motyli;
Tyle rzeczy trzeba spamiętać,
Że pan Czerwiec czasem się myli.
Siada sobie na leśnej polanie,
Drzewa stroi w zieleń bogatą
I choć rano jadł z Wiosną śniadanie,
Na kolację zaprasza go Lato.

Kalendarz Miesiące – miesięcznik „Mamo, to ja”, 1997

Kochane Dzieci! Kochani nasi mło-
dzi przyjaciele! Przyszłość i Nadzie-
ja Dziadków, Rodziców i całego Świata!
W czasie, kiedy przyroda się odradza,
w dniu 1 czerwca obchodzimy

Międzynarodowy Dzień Dziecka

Gdy się pierwszy czerwca zbliża
I gdy wiosna jest już w pełni,
Kaźde, nawet duże dziecko
Myśli – dzisiaj mu się spełni...

– Wszystko, o czym dotąd marzył,
Piękny rower, klocki Lego.
Że dostanie moc prezentów,
Bo to przecież święto jego!!!

Dzień szczególny, drogie dzieci,
Korzystajcie z kaźdej chwili.
Bo nie co dzień jest to święto,
Dziś Dzień Dziecka, moi mili!!!

Zbigniew Drwięga

Kochani! Spotykamy się w ulubionym dla wszystkich okresie – wiosna przekazuje berło latu. A napracowała się Wiosna – wszystko nie tylko zieleni się, ale i kwitnie. Ciepłe promienie słoneczne pieściły wszystkie żywe istoty, które rosły, zakładały gniazda i dbały o potomstwo.

Wesoła bajka o bałwanku na górze

Nadeszło lato, a dzieci, zgodnie z obietnicą, regularnie odwiedzały Śnieżka na szczycie góry. Pewnego dnia, gdy dotarli na miejsce, zauważyły, że ich przyjaciel wygląda na zmartwionego.

– Co się stało, Śnieżku? – zapytała Ania, widząc jego smutną minę.

– Ach, dzieci – westchnął bałwanek. – Jest mi tu trochę samotnie, gdy was nie ma. Wszyscy moi sąsiedzi to kamienie i drzewa, które nie potrafią mówić.

Dzieci popatrzyły na siebie zasmucone. Nie chciały, żeby ich przyjaciel czuł się samotny. Nagle Tomek klasnął w dłonie.

– Mam pomysł! – zawołał. – A gdybyśmy zrobili Śnieżkowi przyjaciela?

Wszystkim spodobał się ten pomysł. Mimo lata, na szczycie góry wciąż było wystarczająco dużo śniegu, by ulepić nowego bałwanka. Dzieciabrały się do pracy, tocząc śnieżne kule i układając je jedna na drugiej.

– Jak ją nazwiemy? – zapytała Zosia, gdy skończyli lepić nową bałwankową przyjaciółkę.

– Co powiecie na Śnieżynka? – zaproponował Jaś.

Wszyscy się zgodzili, a Śnieżek patrzył z podziwem na swoją nową

towarzyszkę. Nagle, ku zdumieniu wszystkich, Śnieżynka ożyła, tak jak kiedyś Śnieżek!

– Dzień dobry wszystkim! – powiedziała słodkim głosem. – Jestem Śnieżynka. Miło mi was poznać!

Śnieżek nie mógł uwierzyć własnym oczom.

– Witaj, Śnieżynko! – powiedział, uśmiechając się szeroko. – Jestem Śnieżek. Czy... czy chciałabyś zostać moją przyjaciółką? Śnieżynka zachichotała.

– Z przyjemnością!

– odpowiedziała, mrugając do niego wesoło.

Dzieci były zachwycone, widząc radość Śnieżka. Teraz miał kogoś, z kim mógł rozmawiać i bawić się, gdy ich nie było.

Morał:
Czasem najlepszym lekarstwem na samotność jest znalezienie kogoś, kto jest do nas podobny.

Autor: Bajkopisarz
cdn.

Boże Ciało

Strojnymi ścieżkami i drogami naszych wsi,
Ulicami naszych polskich miast
Idzie Bóg ukryty w Hostii białej
I zaprasza nas, abyśmy za nim podążali
I żebyśmy go prawdziwie kochali.

Dzisiaj, Panie Jezu, idziesz razem z nami
Tymi wiejskimi drogami
I miast ulicami
W licznej procesji pieśnią chwalony
Po wszystkie czasy bądź uwielbiony.

Idziesz środkiem drogi,
A za Tobą wiernych tłum,
Dzieci sypią płatki kwiatów,
Abyś po nich stąpać mógł.

Patrzy Jezus swoim wzrokiem,
Zwiedza wszystko, co się da,
Tak strudzone ma już nogi,
Czy odpocząć gdzieś się da?

Chodzi od wsi do miasteczka,
Zagłęda do wszystkich chat,
A gdzie Miłość jest i Zgoda
Swoje serce oddać rad.

Jagoda Borawska

Czy wiesz, że...

Boże Ciało (łac. Sollemnitas Sanctissimi Corporis et Sanguinis Christi) to uroczystość liturgiczna w Kościele katolickim poświęcona czci Jezusa Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie. Należy do świąt nakazanych.

Początki tego święta związane są z działalnością kilku ważnych osób. Błogosławiona Julianna z Cornillon, francuska zakonnica, od 1209 roku doświadczała wizji eucharystycznych. Z jej inicjatywy biskup Robert z Liège dopuścił w 1246 roku lokalne obchody uroczystości. Następnie papież Urban IV ustanowił Boże Ciało świętem całego Kościoła zachodniego bullą *Transiturus de hoc mundo*. Wpływ na tę decyzję miał cud eucharystyczny w Bolsenie z 1263 roku. Z kolei papież Jan XXII w 1317 roku polecił uroczyste obchodzenie święta w całym Kościele, dając początek procesjom eucharystycznym.

Boże Ciało należy do najważniejszych świąt katolickich. Ma charakter radosny i dziękczynny, a jego celem jest publiczne wyznanie wiary oraz podziękowanie za dar Eucharystii. Najbardziej rozpoznawalnym elementem obchodów są procesje prowadzące do czterech ołtarzy, symbolizujących cztery strony świata i cztery Ewangelie: Mateusza, Marka, Łukasza i Jana. Przy każdym ołtarzu odczytywany jest fragment Ewangelii związany z Eucharystią.

Do polskiej tradycji należy sypanie kwiatów przez dzieci przed niesioną monstrancją. W Ukrainie to święto przypada w niedzielę, a w Polsce zawsze w czwartek, który jest dniem wolnym od pracy.

Mądrość ludowa...

Boże Ciało pogoda darzy,
rok będzie dobry dla gospodarzy.

W kulturze wielu narodów w różny sposób cieszą się najkrótszą letnią nocą i organizowano liczne zabawy z tej okazji. Tradycja obchodzenia tego święta – letniego przesilenia – sięga pradawnych czasów. Dzisiaj pewnie słyszycie, jak starsze rodzeństwo (21 czerwca). Przez wiele wieków jedne obyczaje związane z tym świętem zanikały, powstawały nowe, a dzisiaj zachowała się przede wszystkim tradycja puszczania wianków.

WIANKI NA WODZIE

Płyną wianki rzeką,
Daleko, daleko!
Każdy wianek z kwiatków małych,
Żółtych, sinych, polnych, białych.
W środku świeczka mała miga,
Woda w rzece cicho śmiga.
Kto wianeczek w nurcie złowi,
Ten szczęśliwy będzie w słowie!

Kwiat paproci

Jak legenda stara głosi,
w lesie, oprócz innych cudów,
znaleźć można kwiat paproci,
i to bez większego trudu:

trzeba tylko być odważnym
oraz krzepę mieć niemałą,
by pokonać wszystkie diabły,
które w liściach się chowają.

Tu należy rzec dobitnie:
problem nie tkwi w czarnej mocy,
ale w tym, że paproć kwitnie
przez godzinę w środku nocy.

Kto by tam zarywał nockę,
kiedy to najlepsza pora,
by iść spać (po dobranocce),
a nie w paszczę złego stwora?

Powiem więcej: bywa czasem,
że, gdy tylko przymknąć oczy,
świat się staje takim lasem,
w którym kwitnie... kwiat paproci.

Edyta Tosza

Czy wiesz, że...

Święto i zwyczaj czczenia najkrótszej nocy istniały na terytorium historycznych Włoch. Niektóre narody organizowały pielgrzymki do miejsc uważanych za rytualne, aby wspólnie obserwować pierwsze promienie wschodzącego słońca.

W niektórych regionach, oprócz puszczania wianków, palono ogniska,

wokół których tańczyły dziewczęta, a przez ogień skakali młodzieńcy.

Wokół tej wyjątkowej nocy w różnych narodach powstawały liczne legendy. Najbardziej popularną zachowaną do dzisiaj jest legenda o kwiecie paproci. Jest tak zakorzeniona w naszej kulturze, że stała się podstawą do spektakli, opowiadań i wierszy.

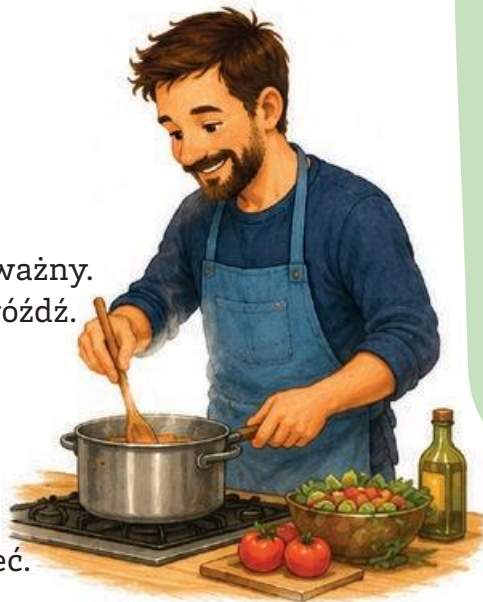
DZIEŃ OJCA

Kochani, tak niedawno przygotowywaliśmy laurki, drobne prezenciki i piękne piosenki i wiersze na Dzień Mamy. A teraz zbliża się kolejny wspaniały dzień – Dzień Ojca (23 czerwca).

CHCĘ BYĆ TAKI JAK TATA

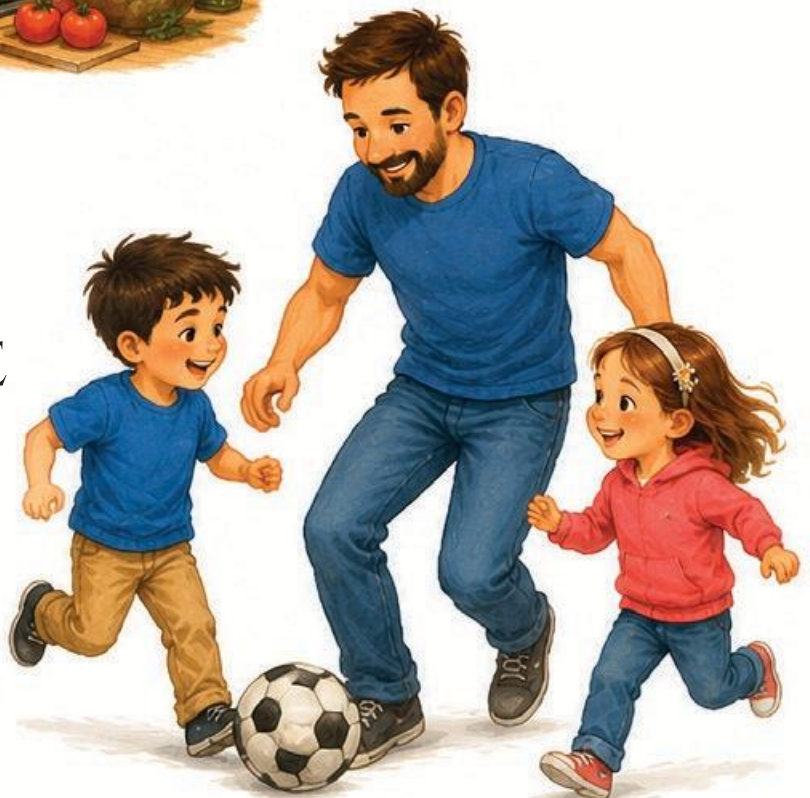
Chcę być silny jak mój tata.
Nie bać się starszego brata.
Chcę być duży i odważny.
Być dla wszystkich bardzo ważny.
Umieć młotkiem przybić gwóźdź.
Sam na ryby z tatą pójść.
Pomóc tacie krawat wiązać.
I na siostrę się nie dąsać.
Kiedy auto się zepsuje,
Tata zawsze zreperuje.
Chcę jak tata wszystko umieć.
Dużo wiedzieć i rozumieć.

M. Szczepańska

ZA TWE SZLACHETNE SERCE

Wiemy, jak ciężko pracujesz, Tato!
Bardzo Cię wszyscy kochamy za to,
a także za Twe szlachetne serce,
w którym rodzina pierwsze ma miejsce!
W ten dzień świąteczny przyjmij
podziękę
za wiarę, mądrość, ojcowską rękę.
Wysłuchaj życzeń, co z serca płyną:
Niech wichry mroźne Ciebie ominą!

Mój tata

Mój tata zawsze radę znajdzie
i zawsze potrafi mi pomóc.
Słucham go i tak jest fajnie,
bo jest prawdziwą głową domu.

Mój tata wszystko umie przecież.
A wszyscy go kochamy za to,
że najwspanialszy jest na świecie.
Wszystkiego najlepszego, Tato!

MALOWANY UL

Mała pszczołka Bze-Bze pierwsza obudziła się w ulu i pierwsza wyleciała na łąkę, żeby zebrać z kwiatów miodowy nektar.

Przeleciała nad sadem, przeleciała nad strumykiem, aż zobaczyła pełną kwiatów polanę. A na polanie stał malarz i coś malował na rozpiętym płótnie.

„Cóż on tam takiego maluje?” – pomyślała Bze-Bze. A że była bardzo ciekawa, okrążyła malarza i usiadła na samym czubku jego głowy. Potem spojrzała na płótno:

– Och! Cóż za piękny obraz! Tu czerwone maki, tam niebieskie ostróżki, tu złociste rumianki, tam liliowe dzwonki i motyle, i ważki... a wszystko w złocistomodrym świetle poranka! Ach! Gdybym to ja tak potrafiła malować! Wymalowałabym cały nasz ul – westchnęła. „A może mi się uda? Może spróbuję” – pomyślała.

Z czubka głowy malarza sfrunęła prosto na jego paletę. Zebrała odrobinę czerwonej farby i poleciała... prosto do ula.

Od tego dnia mała Bze-Bze nie zbierała już miodowego nektaru. Całymi dniami nosiła do

ula różnokolorowe farby i malowała nimi ciemne ściany.

Inne pszczoły dziwiły się bardzo i z zawiścią spoglądały na Bze-Bze.

– Co ty robisz? – zapytała jedna.

– My wszystkie zbieramy nektar, żeby w zimie nie umrzeć z głodu, a tobie w głowie takie figle! – powiedziała ze złością druga.

Trzecia nic nie powiedziała, tylko poleciała do królowej na skargę.

– Królowo! – żaliła się – my wszystkie od świtu do zmroku zbieramy nektar, a ta mała Bze-Bze nic nie robi, tylko smaruje coś na ścianach naszego ula!

Rozgniewała się królowa pszczoł. Kazała zawołać małą Bze-Bze.

– Co się z tobą stało? – spytała. – Podobno nic nie robisz!

– Przepraszam cię, królowo – odparła pszczołka – ja też pracuję. Od świtu do zmroku zbieram farby i maluję...

– To nie jest praca – przerwała królowa. – Co nam przyjdzie z tego twojego malowania?

Dzień Pszczołki Mai

Warto wybrać się na spacer do lasu, spotkać się z kolegami i koleżankami na podwórku. Tam spotkacie stałych mieszkańców letniej przyrody.

Wokół kwitnących kwiatów czy owocowych drzew i krzewów uwijają się roje owadów. Nęci je pyłek kwiatowy! Są to chrząszcze, trutnie, motyle, bąki, ale wśród tych wszystkich owadów najważniejsze są pszczoły. Pszczoła stała się bohaterką słynnej polskiej kreskówki „Przygody Pszczołki Mai”. Jeśli jej nie znacie, koniecznie ją znajdźcie, np. w Internecie. Czeka ją tam na Was kolorowa kreska, ciekawe przygody i piękna piosenka. Ta wyjątkowa bohaterka zajęła szczególne miejsce w sercach Polaków i dlatego ma nawet swój dzień w kalendarzu, czyli Dzień Pszczołki Mai (24 lipca).

Za karę zabraniam ci teraz opuszczać ul. Będiesz pracowała przy ugniataniu wosku na plastry!

Nadeszła zima... Nie było już na łąkach kwiatów. Nie było ważek ani motyli. Śnieg pokrył cały świat. W ulu zrobiło się senne, szaro, smutno. Nudziły się wszystkie pszczoły, a najbardziej królowa. Pewnego razu, kiedy, ziewając, wyszła z królewskiej komnaty, zobaczyła na ścianie ula kwitnącą łąkę: czerwone maki i niebieskie ostróżki, żółte rumianki i liliowe dzwonki.

– Co to się stało? – zapytała. – Czyżby już przyszło lato?

– Nie, królowo – odpowiedziały pszczoły. – To łąką, którą kiedyś namalowała Bze-Bze.

– Jakież to piękne – westchnęła zachwycona królowa. – I jak to cudownie, że zimą można zobaczyć kwitnącą łąkę...

Zaraz też kazała zawołać małą Bze-Bze.

– Przepraszam cię, moja droga – powiedziała z królewskim uśmiechem. Teraz dopiero zrozumiałam, że twoja praca, choć tak inna, jest także nam wszystkim potrzebna. Wybacz mi, że cię tak niesłusznie ukarałam. I gdy nadejdzie wiosna – proszę cię – wymaluj mi na ścianie kwitnącą gałązkę jabłoni...

– Dobrze, królowo – ucieszyła się mała Bze-Bze. – O tym właśnie przez całą zimę marzyłam.

Adam Bahdaj

Pszczola

Jestem sobie pani pszczoła
pracowita i wesoła.
Krążę, krążę, co mam sił,
Zbieram z lipy złoty pył.
Ja stworzenie gospodarne;
Przez rok cały zapas garnę.
Z pachnącego kwiecia lip
Syp się, pyłku! bujnie syp!
Czy widzicie ule złote?
Tam poniosę mą robotę.
Czy lubicie wonny miód?
Będzie jego! będzie w bród!
Słonko świeci jasną twarzą,
Moje siostry rojnie gwarzą.
Każda świeci się, jak skra.
Cała lipa od nas gra!

Br. Ostrowska

KARTKA Z KALENDARZA

28
czerwca

28 czerwca to dla dzieci i dorosłych na Ukrainie bardzo ważny dzień. Dokładnie 28 czerwca w 1996 roku ukraińscy politycy spisali i zatwierdzili Konstytucję.

Dzień Konstytucji Ukrainy

Co to jest Konstytucja?

To najważniejsza księga w całym państwie. Można ją porównać do wielkiego regulaminu gry – są w niej zapisane najważniejsze zasady i prawa, których muszą przestrzegać wszyscy mieszkańcy kraju, żeby żyło im się bezpiecznie i dobrze.

Jak wojna zmieniła to święto?

Kiedy 24 lutego 2022 roku Rosja zaatakowała Ukrainę, życie obywateli bardzo się zmieniło. Te trudne chwile sprawiły, że Ukraińcy zaczęli jeszcze mocniej kochać swój kraj i doceniać swoje święta narodowe.

Co jakiś czas naukowcy pytają obywateli Ukrainy, które święta są dla nich najważniejsze. W 2024 roku okazało się, że Dzień Konstytucji stał się aż dwa razy bardziej lubiany niż kiedyś! Teraz prawie co trzecia osoba w Ukrainie mówi, że to jedno z jej ulubionych świąt. Jeszcze większą popularnością cieszą się tylko Dzień Niepodległości oraz dzień dedykowany odważnym Obrońcom i Obrończyniom kraju.

Ważne słowa Prezydenta

Z powodu wojny to święto ma teraz ogromne znaczenie. Co roku, 28 czerwca, prezydent Ukrainy – Wołodymyr Zełenski – nagrywa specjalne przemówienie. Mówi w nim ważne słowa nie tylko do swoich rodaków, aby dodać im otuchy, ale też do ludzi na całym świecie, przypominając im, jak ważna jest wolność i zasady zapisane w Konstytucji.

Dlaczego to święto jest tak wyjątkowe?

Dzień Konstytucji to zupełnie wyjątkowe święto państwowe. Dlaczego? Ponieważ jako jedyne zostało wpisane do samej Konstytucji! To tak, jakbyście w regulaminie swojej klasy zapisali, że co roku będziecie obchodzili dzień, w którym powstał Wasz klasowy regulamin!

Międzynarodowy Dzień Przyjaźni

W tych trudnych czasach, kiedy często słyszy się o walkach, warto pamiętać o znaczeniu przyjaźni. Będziemy mieli ku temu szczególną okazję 30 lipca, kiedy obchodzimy Międzynarodowy Dzień Przyjaźni. Inicjatywa ustanowienia takiego święta powstała w Ameryce Południowej, ale udało się to zrobić dopiero w 2011 roku Organizacji Narodów Zjednoczonych, a wszystko po to, by promować więzi pomiędzy ludźmi różnych kultur i narodów. Dzięki Internetowi święto powoli zaczęło wykraczać poza granice Ameryki Południowej i staje się bardziej popularne w innych rejonach świata.

„Przyjaciele są jak ciche anioły, które podnoszą nas, kiedy nasze skrzydła zapominają, jak latać”

ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY,
MAŁY KSIĄŻE

„Umiej być przyjacielem, znajdziesz przyjaciela”

IGNACY KRASICKI

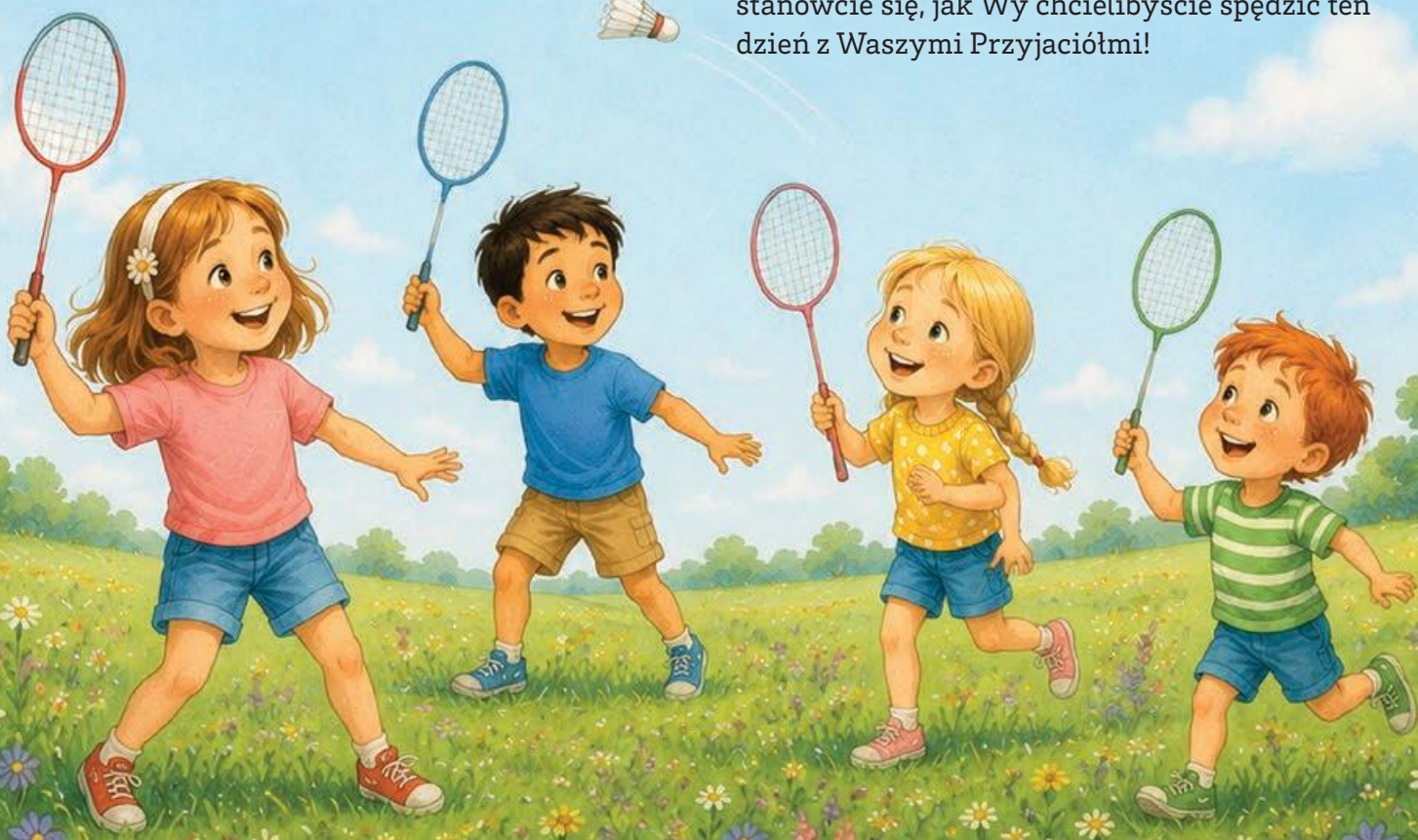
„Przyjaciół to ktoś, kto pomaga ci wstać, gdy jesteś na dole, a jeśli nie może, kładzie się obok ciebie i słucha”

A. A. MILNE, KUBUŚ PUCHATEK

Pojęcie przyjaźni istnieje tak długo jak relacje między ludźmi, jest pojęciem uniwersalnym, aczkolwiek w różnych kulturach objawiać się może nieco inaczej. Przyjaźń często określa się jako głęboką, wzajemną więź emocjonalną, która obejmuje zaufanie, wsparcie, i szacunek. Jak to ujął grecki filozof Arystoteles: „Przyjaźń to jedna dusza zamieszkująca dwa ciała”.

Warto pielęgnować to, co łączy nas z najbliższymi, nie tylko w Dzień Przyjaźni, ale przez cały rok i przez całe życie. Dobrym pomysłem może być wspólne spędzanie czasu na świeżym po-

wietrzu, gry planszowe, rękodzieło, sport. Zastanówcie się, jak Wy chcielibyście spędzić ten dzień z Waszymi Przyjaciółmi!

DZIECI NA ZIEMI

Na kuli ziemskiej bawią się dzieci,
cieplutkie słońko dla nich wciąż świeci,
a księżyc mruga oczkiem na niebie
do wszystkich ludzi, również do ciebie.

Zulu z Afryki chodzi po drzewach,
a Chinka Inka jak ptaszek śpiewa.
Eskimos Bubu gra w piłkę z foką,
na słońcu jeździ Hindus Namoko.

Dzieci się różnią kolorem skóry,
jednak są dumne ze swej kultury
i choć w dziwacznych mówią językach,
pragną się bawić, tańczyć i brykać!

Inka i Zulu, Bubu, Namoko –
chcą być kochane, śmiać się szeroko,
jeść smakołyki, dbać o zwierzęta,
a zamiast wojen mieć tylko święta!

Niech wam się spełnią wszystkie
marzenia –
tak, robiąc obrót, powiada Ziemia.

Agata Widzowska

Sianokosy

Wyklepana dobrze... kosa...
Służy chłopu... od pokoleń!
Czy na sztorc... czy też poziomo...
Kształtowała jego... dolę!

Jest narzędziem... niezawodnym...
Choć co prawda... archaicznym...
Lecz na pewno... wspomnień godnym!
Z życiorysem... historycznym!

Skoro jest o... sianokosach...
Trawę kośmy... ostrą kosą!
Tylko wtedy... kiedy kwitnie!
Wczesnym rankiem... zawsze z rosą!

Po wyschnięciu... moi drodzy...
Siano jest... bukietem z ziół...
Odzwierciedla zapach... ziemi...
Zapach naszych... łąk i pól!

W miejscu tym... chcę jeszcze wspomnieć...
O tym... jak się na nim śpi...
Co tam łoże! Czy kanapa!
Tam na sianie! To są sny!

Ale tak już... na poważnie...
Sianokosy są... procesem...
Traw koszenie... i suszenie...
Są rolniczym... interesem!

Wiesław Lickiewicz

Kochani, dla Was
czerwiec i lipiec są
wspaniałymi miesiącami
– pełne możliwości
odpoczynania, zabaw,
obserwowania otaczającej
nas przyrody. Pamiętajmy,
że jest to również czas prac
na roli – trwają sianokosy
i żniwa.

Pismo jest redagowane przez zespół „Kuriera Galicyjskiego”.

Adres do korespondencji: Kurier Galicyjski – Kto ty jesteś?
Lwów 79057, Ukraina, Львів 79057
ul. Melnyka 22/3, вул. Мельника 22/3
telefon redakcji: +38 0980712564
e-mail: nowykuriergalicyjski@gmail.com
Wydawca Stowarzyszenie „Kurier Galicyjski”.
Видавець ГО „Кур’єр Галицький”.

Свідectwo про державну реєстрацію Серія KB № 24707-14647 P
видане Державною Реєстраційною Службою України 17.02.2021 р.
Świadectwo rejestracji: seria KW nr 24707-14647 R
wydane przez Państwową Rejestracyjną Służbę Ukrainy 17.02.2021.
Pewne prawa zastrzeżone na rzecz Stowarzyszenia „Kurier Galicyjski”.
Zezwala się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji i o posiadaczach praw – Stowarzyszenie „Kurier Galicyjski”.
Drukarnia ТОВ „Прес Медіа Сервіс”, Львів, ул. Косцюка 7/29

MĄDROŚĆ LUDOWA

Czerwiec na
maju zwykle
się wzoruje,
jego pluchy,
pogody często
naśladuje.

Ze świętą
Małgorzatą
zaczyna się lato.

*(wspomnienie
św. Małgorzaty
– 10 czerwca)*

Na świętego
Wita zboże
zakwita.

*(wspomnienie
św. Wita
– 15 czerwca)*

Na początku
lata ranne
grzmoty są
zapowiedzią
rychłej słoty.

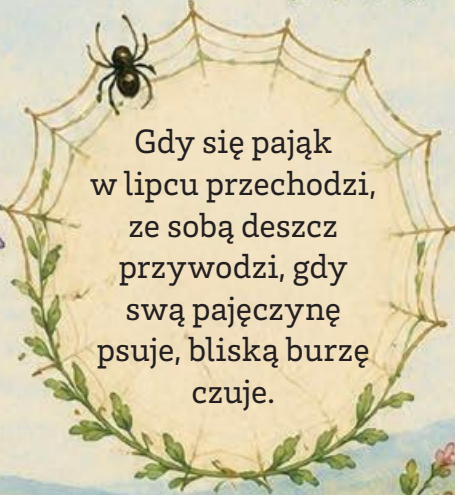
Czerwiec
grudniową
pogodę głosi,
lipiec dla
stycznia wróżbę
przynosi.

Upały
lipcowe,
mrozy
styczniowe.

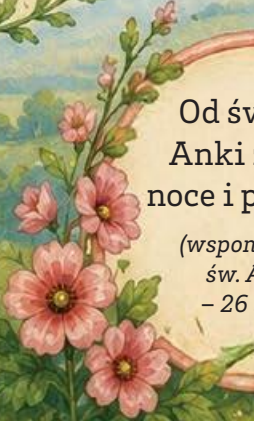
Kiedy lipiec
daje deszcze,
długie lato
będzie
jeszcze.

Gdy się pająk
w lipcu przechodzi,
ze sobą deszcz
przywodzi, gdy
swą pajęczynę
psuje, bliską burzę
czuje.

Jeśli upały
w sianokosy
i żniwa, to zima
ostra i dokuczliwa,
a jeżeli słota, to
w zimie dużo
błota.

Od świętej
Anki zimne
noce i poranki.

*(wspomnienie
św. Anny
– 26 lipca)*

Co robią latem dni tygodnia?

– Co wy na to, że już lato? –
Tydzień swoje dni zapytał.
Poniedziałek zsiadł z roweru.
– Radość dla kolarzy wielu!
Wtorek książkę czytał właśnie.
Mruknął tylko: – Lubię baśnie!
Latawca puszczała środa,
Bo piękna była pogoda.
Czwartek rzekł:
– Ja wciąż maluję,
Jak się świetnie w lesie czuję.

Piątek tylko machnął ręką:
Chciałbym zagrać, lecz nieprędko
Znajdę gracza w tym upale.
Szachów nie otwieram wcale.
– A Sobota? – Cóż mam rzec.
Niosę piłkę, dziś gram mecz.
Czy niedziela coś odpowie?
Nie odpowie, bo jest w kinie
Na animowanym filmie.
A czy film ten był o lecie,
W poniedziałek się dowiecie.

G. Lech

Kochani! Bierźcie
przykład z dni tygodnia
z powyższego wiersza i równie
bogato spędzajcie ten czas z przyjaciółmi
i rodziną. Zwykle w roku szkolnym może
brakować czasu na różne przyjemności, a teraz
jest idealny moment, aby w końcu zrobić to, na
co macie ochotę. To jak to będzie? Gdzie dzisiaj
wyruszyć? Na piknik w parku? Zagrać mecz
piłki nożnej z kolegami z osiedla? A może czeka
Was długa wyprawa do lasu z rodzicami?
Jak byście nie zaplanowali tego czasu,
pamiętajcie, aby dbać o dobry humor
i własne bezpieczeństwo.

Babcia Kazia

Do nowych spotkań!

**Zadanie dofinansowane w ramach sprawowania opieki
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
nad Polonią i Polakami za granicą w 2026 roku**

Zadania realizowane przez Fundację Wolność i Demokracja:
Profesjonalne Media na Ukrainie I (2026)
Profesjonalne Media na Ukrainie II (2026)
Profesjonalne Media na Ukrainie III (2026)